

Kære allesammen.

Så kom vinteren til Hokuriku, hvor vi bor.

Julen står for døren og vi er i fuld sving med at forberede vores julearrangementer i de forskellige grupper tilknyttet til Hope House:

English Café (15. december),
Engelsk event for børn (16. december) og
julegudstjeneste i kirken (17. december).

Vi har allerede inviteret mange cafégæster, naboer og venner til disse arrangementer, og beder om, at disse arrangementer må blive til velsignelse og eftertanke for dem der deltager.

Efterår med besøg fra Danmark.

Dette efterår har været fuld af dejlige besøg fra Scandinavien. Udover Michael Jaeger-Lian vores medhjælp fra Norge (se sidste nyhedsmail), har vi haft besøg af en dansk familie; Henrik og Berit Okholm med deres 3

søde børn:
Harald,
Arthur og
Leonora.

Familien fik set Kanazawa og endda besøgt vore børns børnehave. Det var en rigtig god oplevelse for vores børn, at have danske legekammerater. Vi selv nød også rigtigt, at have deres besøg.

Vi har nettop nu også besøg af min fætters søn Benjamin Væhrens (18 år), som er på et 3 måneders ophold i Japan. Han er en rigtig kækk

og dygtig ung mand, som er god til at hjælpe med. Han bliver indtil 26. december, så vi glæder os til at holde jul sammen med ham.

Dåb igen

Hver fredag kører vi et udadvendt arrangement, vi kalder "English Café". Det appellerer til yngre japanere, der gerne vil blive gode til at tale engelsk eller vedligeholde det engelsk, de har erhvervet sig for eksempel under et udenlandsophold. Vi har altid fuldt hus, og har en god flok af tilbagevendende personer. Vi har med vilje ikke noget direkte evangeliserende program. Men istedet bygger

vi relationer op og igennem samtaler om vores hverdag og liv, deler vi vores tro og håb, med folk. Men nogle gange kan vi spørge os selv: "Kan det virkelig betale sig, fredag efter fredag at investere tid og midler i at åbne caféen op?"

Ja, det kan det. Flere af de folk, der er blevet døbt i kirken er kommet ind igennem vores caféarbejde. Her i efteråret har en yngre dame, Sanae, der begyndte at komme i Hope House netop gennem English Café, besluttet sig til at blive døbt. Hun er meget fast i sin beslutning, selvom hun står helt alene som kristen i sin familie. Bed for hende, at hendes mand og familie må forstå, det skridt hun tager. Midt i English Cafés program med kaffe, hjemmebag og sjove selskabslege (som for eksempel på billedet, hvor der bygges tårn af paptallerkener og krus) virker Gud med, og hjælper folk på vej ind i et liv med Kristus.

Sidste børne event for i år.

Den 16. december skal vi holde julefest for børnene. Det bliver den sidste event i år. Men vi kan se tilbage paa et år, hvor hver

event var fyldt op til hvad vi maximum kan rumme i vores lokaler, samt at vi måtte dele vores børnelejer i to, fordi, der var så mange, der var interesserede i at komme med. Vi takker Gud for alle de glade børn og forældre, han har sendt til os. Ved hver event har vi et lille ord om Gud. Vi beder om, at selvom det kun er "et lille dryp" af Guds ord, at det må væde det lille frø af længsel efter Gud, der ligger i hvert menneskehjerte, så det en dag må spire.

Små mirakler i hverdagen.

En lille personlig oplevelse af Guds omsorg: Jeg skulle købe tøj til Celia -børn vokser jo så hurtigt ud af tøjet. Jeg var henne i butikken og fandt nogle gode varme langebukser til hende. Hun manglede også trøjer og vinterbluser, men jeg tænkte, at det ville jeg købe en anden dag. Søndagen efter, kommer en mor fra kirken, der har 4 børn og giver mig en pose med tøj, som er blevet for lille til

hendes datter. I posen var der bluser og trøjer... men ingen bukser! Jeg forstod, at min udsættelse af at købe bluser, var Guds ledelse i mit indkøb. Gud vidste, at jeg ville få bluser og lod mig kun købe bukser den dag. Sig ikke, at Gud ikke er med i alle detaljer af vores liv!

En anden oplevelse af Guds omsorg: Vi havde en vaskemaskine, der blev installeret, da vi startede Hope House op. Efterhånden kunne den ikke centrifugere mere, og en dag måtte vi erkende, at nu blev vi nødt til at købe en ny. Samme dag kommer Rosi, en af vore indonesiske venner fra kirken. Uden at vide noget om vores behov for en ny vaskemaskine, spørger han, om vi kender nogen, der kan overtage hans vaskemaskine, når han rejser hjem til Indonesien. Det kunne vi kun svare ja til!! Gud ser alt, hører alt og ved alt.

Rosi, der er forlovet med Krystal fra Amerika, er nu rejst hjem til Indonesien. Han var en trofast og god medhjælper i Hope House, som stod som ansvarlig for vores English Small Group (cellegruppe for engelsktalende). Vi kommer til at savne ham.

Når alle vores arrangementer er slut, tager vi os en lille juleferie. Vi skal holde jul i vores hus i Kawachimachi sammen med Gunn og med Shiros forældre. Vi planlægger til gengæld at komme en tur til Danmark i maj 2018, i forbindelse med mine forældres guldbryllup.

Til slut et stort tak til jer for al jeres bøn og støtte her i 2017!

Vi ønsker jer alle en afslappet og glædelig jul samt et godt nytår.

Shiro, Eichi, Celia, Cadan og Bodil

